

Klānu Vēstis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

2011. gada aprīlis Nr. 2 (168)

**Kultūras
afiša**

5. aprīlī plkst. 11.00

Lieldienu pasākums, kura ietvaros notiks mazo vokālistu konkurss

„Ošupes pagasta čālis 2011”

30. aprīlī plkst. 19.00

Skeču karuselis

Piedalās amatierateātris „Cits modelis”
leeja: pieaugušajiem Ls 1,-
skolēniem Ls 0,50

Plkst. 22.00 **balle** kopā ar grupu
„Ēdelveiss” no Ērgļiem
leeja: Ls 2,-

7. maijā plkst. 20.00

koncertuzvedums

ar dejām un austrumu pasakām
„Šeherezadas stāsts”

Piedalās eksotisko deju grupa
„Samira” (vad. Iveta Andronova)
leeja: pieaugušajiem Ls 1,-
skolēniem Ls 0,50

14. maijā plkst. 20.00

vokālā ansambļa „Harmonija”

koncerts

leeja: pieaugušajiem Ls 1,-
skolēniem Ls 0,50

Plkst. 22:00 **balle** kopā ar grupu
„Marchello”
leeja: Ls 2,-

Sīkāka informācija par pasākumiem uz afišām

Cilvēkam, tāpat kā kokam, ir savas saknes. Un šīs saknes – vieta, kur tev kārts šūpulis, cilvēki, kas tev iemācījuši kaut ko vajadzīgu, agrīnie apkārtējās pasaules iespaidi – tur ciet līdz pēdējai stundai. Pamēģini kaut ko nocirst – un tu kļūsi nabagāks un vientuļāks. Pamēģini pats sev pajautāt, kāpēc tu šodien esi tāds un ne citāds, – un tev atkal lieku reizi būs jāatgriežas pie savām saknēm.

/I. Sokolova/

Sveiki pavasarī!

Jau kādu laiku gaisā jūtama pavasara elpa. Zilajās debesīs spožāk spīd saule, sniega valņi kļūst aizvien mazāki un daba mostas no garā ziemas miega. Pavisam drīz, kā jau katru gadu, piedzīvosim brīnišķīgās dabas pārvērtības.

Šis dīvainais satraukums dabā – it kā bailes nepaspēt, nokavēt, nepalaist garām pirmās kļavu un bērzu sulas malkus, pirmās sniegpulkstenītes, vērojams arī šopavasar. Bet jo vairāk mēs steidzamies, jo mazāk iespējam. Esam sagaidījuši svētceļojumu debesīs – putnu atgriešanos un svētceļojumu zemē – vagas atgriešanos tīrumos un piemājas dārzos. Un mūs pavada mulsinošā pavasara sajūta – viss šopavasar ir pirmoreiz.

Pavasaris vienmēr ir bijis tāds „urdītājs”. Kaut kas jādara – jāsapoš apkārtnē, sava māja, pagalmi. Jāpārskata savas lietas, vai kaut kas sen jau nav par lieku. Un tādu „jā”

pavasariem ir tik daudz. Pavasaris mudina atplaukt cilvēku dvēselēm un sirdīm, uzmundrinot, sapurinot un liekot rosīties. Daži gan pārāk aktīvi ķeras nevis pie slotas, grābekļa vai zāģa, bet pie sērkokociņu kastītes. To nu gan nevajadzētu darīt, jo arī zem pērnās zāles ceriem modusies dzīvība, kas vēlas sagaidīt ziedoni.

Iedzīvotāji, cienīsim otra cilvēka darbu! Šaubos, vai pašiem būtu patīkami vākt otra atstāto netīrumu kaudzi. Ieskatieties savā goda un cieņas prātā un esat cilvēcīgi viens pret otru! Nepiegružosim apkārtni un, ja kāds cits to dara, aizrādīsim!

Pavasaris ir laiks, kad ikvienam gribas kļūt labākam, uzsākt jaunus darbus, realizēt pa ziemeļiem izsargotus sapņus vai nemanāmi uzziņēt kā sniegpulkstenītei piesaulē. Uzziņdam! Uzziņdam pavasarim un cits citam!

Ilze Purpļeviča

Lubāna ezerā sākusies īsta rosība. Pamazām te pulcējas migrējošie ūdensputni – gulbji, pīles un zosis.

KULTŪRAS PASĀKUMI KAIMIŅOS

Lubānas pilsētas klubā

16. aprīlī plkst. 11.00 Lubānas novada mazo vokālistu KONKURSS „ČĀLIS – 2011”

16. aprīlī plkst. 18.00 Norvēģu mūsdienu deju grupas „Inmotion” koncerts. Dejas izradē vienā veselumā apvienoti un sapludināti dažādi deju stili. Būs gan hip-hop, street dance un funky, gan klasiskās un laikmetīgās dejas elementi. Ieeja bezmaksas.

23. aprīlī no plkst. 24.00

LIELDIENU BALLE, spēlē grupa „Rolise”
leeja Ls 2,-

24. aprīlī plkst. 11.00 laukumā aiz kultūras nama LIELDIENU LUSTES

Meirānu tautas namā

24. aprīlī plkst. 13.00 Lieldienu pasākums

24. aprīlī plkst. 22.00 LIELDIENU BALLE

Uzsāk iesniegumu pieņemšanu platību maksājumiem

Ar šā gada 11. aprīli LAD uzsāk iesniegumu pieņemšanu 2011. gada platību maksājumiem papīra formā.

Informācija par pieteikumu veidlapas un lauku bloku kartes saņemšanas iespējām pagasta telpās tiks izziņota uz afišām.

Informācija pa telefonu 26336897.

Aprīli par elektrību maksāsim pēc līdzšinējā tarifa

AS „Latvenergo” Ārējās komunikācijas daļas vadītājs Andris Siksnis informē:

Šā gada 1. aprīlī stājušies spēkā jaunie diferencētie elektroenerģijas tarifi mājāsaimniecībām, taču jaunā pieeja norēķinu un uzskaites kārtībā sāksies no maija. Pēdējais mēnesis, kurā var norēķināties par elektroenerģiju pēc iepriekšējās tarifu struktūras, ir 2011. gada aprīlis. Tādēļ Latvenergo aicina līdzšinējā kārtībā veikt norēķinus par martu un citiem mēnešiem, ja šādas saistības iekavējušās, pretējā gadījumā STARTA tarifa 1200 kilovatstundas par pazemināto tarifu var nākties iztērēt priekšlaicīgi.

Pēc 1. aprīļa mājāsaimniecību patēriņam līdz 1200 kilovatstundām (kWh) tiks piemērots STARTA tarifs, kas būs 8,25 sant/kWh, savukārt, sākot ar iztērēto 1201. kilovatstundu elektroenerģijas, mājāsaimniecībām par elektroenerģiju būs jānorēķinās pēc PAMATA tarifa – 10,74 sant/kWh. Saskaņā ar jauno diferencēto tarifu struktūru iedzīvotāji sāks norēķināties maijā.

Paplašinot AS „Latvenergo” īstenoto sociālā atbalsta programmu, daudzbērnu ģimenes pēc 1. aprīļa ar STARTA tarifu varēs norēķināties papildus par 2400 kWh, savukārt trūcīgās ģimenes ar bērniem saņems 500 kWh par brīvu. Par visām atbalsta programmām atsevišķi iedzīvotāji tiks informēti gan ar masu mediju palīdzību, gan elektronisko saziņas līdzekļu starpniecību.

Izdod Ošupes pagasta pārvalde
Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpļeviča**
Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurplevica@inbox.lv
Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā
Tel. 64860983, 65230116
Tirāža 500 eks.

Informācija

Ja apkārtējie iedzīvotāji vai jaunieši traucē jūsu nakts mieru pēc plkst. 22.00 un ja ir konkrēti zināms, ka kādā no kaimiņu dzīvokļiem atrodas apšaubāmas personas, tad ļoti vēlams nekavējoties zvanīt policijai uz dežūrdauju 112 vai iecirkņa inspektoram D. Bogatirjovam mob.t. 26315971.

Ir bijuši gadījumi, kad pāriet kāds laiks un tad par šādiem notikumiem tiek ziņots bāriņtiesai vai sociālajam darbiniekam. Mēs neesam tiesīgi nakts laikā braukt un novērst sadzīvīskus vai sabiedriskus konfliktus. Mēs varam reaģēt diennakts laikā tādā gadījumā, ja ir apdraudēta bērna dzīvība gi-

menē vai ārpus tās, kā arī tādus gadījumos, ja vecāki atstājuši bērnus novārtā.

Anda Vaska,

Madonas novada Bāriņtiesas locekle

Par daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu

Dzīvojamās mājas uzturēšana un apsaimniekošana ir laikietilpīgs, zināšanu un finanšu līdzekļus ietverošs process. Pēc notikušās sapulces, uz kuru iedzīvotājus aicināja Ošupes pagasta pārvalde, aktuāls kļuvis jautājums par daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu. Sapulcē piedalījās arī pašvaldības izpilddirektors Āris Vilšķērsts un Gaujas ielas 28 mājas Madonā pārvaldniece Jeuzenija Adamoviča.

Daudzdzīvokļu mājas apsaimniekošana var notikt divos veidos. Pirmais veids – katrs dzīvokļa īpašnieks atsevišķi slēdz dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu ar līdzšinējo mājas apsaimniekotāju. Otrs veids – dzīvokļu īpašnieki māju pārvalda un apsaimnieko paši. Un, kā paredzēts likuma «Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju» 51. panta 1. daļā, tad apsaimniekošanas un pārvaldīšanas veids tiek izlemts daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē.

Pašreizējā ekonomiskajā situācijā, dzīvokļu īpašniekus un īrniekus vairāk nekā jebkad interesē apsaimniekošanas maksā ietilpstošie pakalpojumi un tas, kā izmaksas veidojas. Gandrīz ikkatra mājāsaimniecība saskaras ar grūtībām, ko rada dažādu pakalpojumu sadārdzināšanās, tāpēc jāzin, kas veido apsaimniekošanas maksu. Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu veido dzīvojamās mājas sanitārās uzkopšanas darbi, tehniskās apkopes un remonta darbi, mājas pārvaldīšanas pakalpojumi, pār-

valdnieka administratīvie izdevumi un vēl citi izdevumi. Īsāk sakot, atkarībā no veicamajiem darbiem, to daudzuma, kvalitātes, izmaksām un izpildītāja ir atkarīga dzīvojamās mājas apsaimniekošanas maksa. Un, izejot no iepriekš rakstītā, dzīvokļu īpašnieki ir noteicēji attiecībā uz šiem darbiem un viņu izvēlē paliek šos darbus plānot, organizēt un veikt pašiem, vai par attiecīgu samaksu pilnvarot tos darīt citiem.

Jebkurā gadījumā, par visiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbiem lemj paši dzīvokļu īpašnieki kopsapulces laikā, tai skaitā arī par apsaimniekošanu maksu, ņemot vērā tajā iekļautos, dzīvokļu īpašnieku izvēlētos un nepieciešamos darbus.

Pašlaik pagasta iedzīvotājiem dots laiks, lai savā starpā vienotos, kuru no apsaimniekošanas veidiem izvēlēties. Pašu dzīvokļu īpašnieku un īrnieku griba un spēja iesaistīties savas mājas apsaimniekošanā ir vislabākais veids, kā kontrolēt dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu.

Domas daļās, kad tiek jautāts, kurš no modeļiem ir visizdevīgākais vai vispareizākais dzīvojamās mājas apsaimniekošanā. Enerģiskākie dzīvojamās mājas iedzīvotāji ir par to, ka biedrības veidošana ir visizdevīgākā, savukārt citi apgalvo, ka labāk mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu uzticēt pašreizējam apsaimniekotājam.

Ilze Purpļeviča

VESELĪBA

Ziņas no feldšerpunkta

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems 13. aprīlī un 27. aprīlī no plkst. 12.00 līdz 15.00.

Lūgums iepriekš pieteikties pie S. Saulītes pa tālruni 22023737 vai zvanot uz dr. Rudzāta prakses vietu Barkavā t. 64894203 vai 26302822.

Atnācis pavasaris – ērcu mošanās laiks. Tiem, kuri vēlas uzsākt potēšanas pret ērcu encefalītu, aprīlis ir piemērotākais laiks.

Tie, kuri jau potējušies – gan pieaugušie, gan bērni, tiek aicināti sekot līdzi potēšanas kalendāram, vai nav vajadzīga atkārtota pote. Ar pašlaik Latvijā pieejamām vakcinām atkārtota pote pēc pamatvakcīnas izdarāma vienu reizi piecos gados. Pēc 50 – 60 gadu vecuma atkārtotās potes veic vienu reizi 3 gados. Par vakcīnu pieejamību un izmaksām interesēties pie ģimenes ārsta.

Sarmīte Saulīte

Riko tikšanos ar pagasta iedzīvotājiem

Madonas novada domes priekšsēdētājs Andrejs Ceļapītērs, priekšsēdētāja vietnieks Agris Lungveičs, pašvaldības izpilddirektors Āris Vilšķērsts, deputāti Daiga Elga Ābola, Gunita Kļaviņa, Vanda Maderniece, Rihards Saulītis, sabiedrisko attiecību speciāliste Dzintra Stradiņa un A/S „Madonas ūdens” valdes priekšsēdētājs Guntars Dambeniēks 4. aprīlī Degumnieku tautas namā tikās ar iedzīvotājiem, lai pārrunātu novada aktualitātes, kopīgi izvērtētu paveikto, uzklautu priekšlikumus un diskutētu par novada tālākās attīstības virzieniem. Darba kārtībā divas sadaļas – Madonas novada prezentācija un diskusija ar iedzīvotājiem.

Dz. Stradiņas un A. Kumsāra sagatavotā prezentācija deva ieskatu dažādās jomās – kultūrā, izglītībā, sportā, uzņēmējdarbībā. Saistībā ar Ošupes pagastu – uz 1. janvāri mūsu pagastā deklarēti 1214 iedzīvotāji, bet uz 1. martu oficiāli reģistrēti 110 bezdarbnieki. Runājot par attīstības projektiem, ir paveikts daudz. Nepilnu divu gadu laikā realizēti divi lieli projekti. Izveidots Aktivās atpūtas centrs, daļēji rekonstruējot Degumnieku pamatskolas ēku, izbūvējot baseinu un šajā ēkas daļā iekārtojot trenāžieru zāli. Otrs lielākais projekts „Degumnieku pamatskolas stadiona futbola laukuma rekonstrukcija, drenāžas sistēmas izbūve un Degumnieku pamatskolas sporta zāles un sanitārā mezgla rekonstrukcija”.

Vēl arvien notiek ieilgušie Degumnieku pamatskolas siltināšanas darbi un turpinās projekta „Ūdenssaimniecības attīstība Madonas novada Ošupes pagasta Degumnieku ciemā” ieviešanas gaita.

Ar plānotajiem ieņēmumiem iepazīstināja Ā. Vilšķērsts, bet G. Dambeniēks pastāstīja, ka pēc ūdenssaimniecības projekta pabeigšanas Degumniekos un pēc tam arī Ošupē, pakalpojumu sniedzējs būs A/S „Madonas ūdens”. G. Dambeniēks iesaka iedzīvotājiem laicīgi salikt ūdens skaitītājus dzīvokļos, ja tas vēl nav izdarīts.

Sapulces otrajā daļā tika diskutēts par dažādiem jautājumiem. Iedzīvotāji interesējās, kas pēc 1. jūlija notiks ar Madonas slimnīcu un vai Degumniekos tiks saglabāts fedšerpunkts. A. Ceļapītērs uz šiem jautājumiem atbildēja, ka budžeta samazinājums būs, bet gan slimnīca, gan fedšerpunkts tiks saglabāti un darbosies.

Joprojām aktuāls jautājums ir ceļa poms Degumnieki – Madona, kas gaidīt gaida sen solīto asfalta pārklājumu. Diemžēl, Satiksmes ministrija šo projektu neslēdz un atliek sakarā ar finansējuma trūkumu. Arī Madonā ielas ir sliktā stāvoklī, atzīst A. Ceļapītērs. Asfalta kalpošanas laiks ir 10 – 15 gadi, bet dažā ielā tas klāts 70. gados. Bet tiek domāts pozitīvi un priekšsēdētājs sola, ka ar bedrēm un bedrītēm pilsētvides projekta ietvaros daļēji šogad tiks galā.

Kāda iedzīvotāja interesējas, vai jaunajām māmiņām nevarētu piešķirt pabalstu sakarā ar mazuļa piedzimšanu. Atbilde ir sekojoša: jaunajām māmiņām tiek dāvināta Dāvanu karte 50 Ls vērtībā, lai iegādātos vajadzīgo bērnu preču veikalā, ar kuru dome noslēgusi līgumu. Taču izskan aizrādījums, ka šajā veikalā nevar iegādāties pamperus. Deputāti sola noskaidrot šo situāciju un labot.

Šoziem grūti gājis ar sniega tīršanu, jo līdzekļi jau sen pārtērēti. Kāds uzņēmējs izsaka neapmierinātību, ka pašam nākas tī-

rīt ceļu, lai varētu iebraukt sadarbības partneri un klienti.

Tāpat izskan neapmierinātība par novada pašvaldības mājas lapu, jo gribētos detalizētāk lasīt domes sēžu protokolus un deputātu debates. A. Ceļapītērs gan atzīst, ka Madonas novadam ir viena no labākajām pašvaldības mājas lapām valstī, bet vienmēr var papildināt ar ko jaunu un sola ņemt vērā šo ierosinājumu.

Pagasta „sāpju bērns” ir Ošupes centrs. Kāda iedzīvotāja ir satraukta par nekārtībām, kas te notiek. Tāpat nožēlojama izskatās Ošupes pietura. Pārvaldes vadītājs A. Šķēls saka, ka vispirms jāsalabo pieturas jumts, tad var domāt par krāsošanas darbiem. Daudzu gadu garumā aktuāla ir arī ūdens kvalitātes problēma Ošupē.

Izskan ieteikums uzstādīt vairākas ceļa zīmes, kas vēstītu kā nokļūt uz Lubāna ezeru. Piemēram, Ošupē ceļa zīme ar uzrakstu Smaudži jau sen novecojusi, tās vietā vajadzētu uzstādīt jaunu.

Izskan ieteikums sakārtot meža malas ceļa posmā Madona – Švāns, kas vizuāli izskatās drūmi. Postījumi mežā vēl joprojām atgādina par pagājušā gada vētru. Tāpat izskan aicinājums pie Lubāna ezera ierīkot mašīnu stāvvietu, ko arī sola darīt, piesaistot ES līdzekļus.

No iedzīvotāju puses izskan pārmetums, ka pēc novada izveides Ošupes ciems ir atstāts novārtā. Domes priekšsēdētājs atbild, ka finansējums tiek sadalīts maksimāli korekti.

No zemnieku puses izskan vēlme nākamajā tikšanās reizē uzzināt arī par lauksaimniecību novadā.

Savukārt, deputāti uzteic mūsu pārvaldes vadītāju par aktivitāti. Aigars ir visbiežāk pārstāvētais pārvaldnieks Madonas domē, risinot dažādus jautājumus.

Sapulces noslēgumā U. Bergmanis iepazīstināja klātesošos ar īpaši aizsargājamām dabas teritorijām.

Ilze Purpeliņa

Sācies 2011. gada tautas skaitīšanas otrais posms

Šā gada tautas skaitīšanas pirmajā posmā no 1. līdz 12. martam internetā sakaitījušies vairāk nekā 650 tūkstoši cilvēku.

2011. gada tautas skaitīšanas otrais posms ilgs līdz pat 31. maijam. Šajā laikā Latvijā uz vairāk nekā 870 000 mājokļiem dosies teju 2000 tautas skaitītāju. 2011. gada tautas skaitīšanas mērķa grupas ir visi Latvijas Republikas pastāvīgie iedzīvotāji vai mājokļi, kuros iedzīvotāji dzīvo vai varētu dzīvot.

Līdz 31. maijam tautas skaitītāji dosies uz tiem mājokļiem, kuru iemītnieki nav aizpildījuši anketu internetā. Tautas skaitītājs pie jums drīkst ierasties jebkurā dienā, tai skaitā arī brīvdienās un svētku dienās – no plkst. 7.00 līdz pat plkst. 21.00 un veikt personu intervijas klātienē viņu dzīvesvietās,

izmantojot portatīvos datorus.

Ošupes pagastā ir divi tautas skaitītāji – Līga Kļakste un Jānis Stalīdzāns. Kā veicas ar tautas skaitīšanu jautāju Līgai Kļakstei.

Kā kļuvi par tautas skaitītāju?

Kādā ziemas dienā internetā ievēroju reklāmu, kur varēja pieteikties tautas skaitītājiem. Nolēmu, ka vajag pamēģināt. Pēc kāda laika pienāca zvans ar uzaicinājumu ierasties uz atlasī. Biju patīkami pārsteigta, ka atlasē izvēlējās arī mani kā vienu no tautas skaitītājiem.

Pēc kā var atpazīt tautas skaitītāju?

Tautas skaitītāju var atpazīt pēc somas, uz kuras ir uzrādīts teritorijas numurs, kuru apseko. Otra atpazīšanas zīme ir rozā lēta ar apliecību, kas norāda, ka esmu tautas

turpinājums 4. lpp.

turpinājums no 3. lpp.

skaitītājs. Iedzīvotājiem ir iespēja arī zvanīt pa bezmaksas tālruni 80000777 un pārliacināties, vai tiešām pie viņiem ir ieradies tautas skaitītājs.

Cik cilvēki Tev jāapseko kopā un apmēram cik var apsekot vienā dienā?

Katram tautas skaitītājam ir izveidots aprīņķis, kurā jāskaita apmēram 1000 cilvēku, bet laukos šis skaits ir nedaudz mazāks. Nevar tā tieši pateikt, cik adreses dienā var apsekot, jo jāveic pārbraucieni no mājas uz māju. Ne pie visām dzīvesvietām var piebraukt, tad nākas soļot kājām. Vidēji

dienā vajadzētu apsekot 10 adreses.

Cik liela teritorija Tev jāapseko?

Mana apsekojamā teritorija ir samērā liela, bet iedzīvotāju ir maz. Es apsekoju Jaunlubānas, Zvidzinas pusi un daļu no Degumnieku centra.

Novērojumi – kādi mēs esam?

Veicot tautas skaitīšanu, rodas iespaids, ka laukos valda liela pamestība. Ļoti daudz ir pamestu viensētu, arī dzīvokļi stāv tukši. Vēl esmu nonākusi pie secinājuma – jo vecāks cilvēks, jo laipnāks.

Vai ir bijuši kādi kuriozi?

Pagaidām ar kurioziem neesmu sasta-

pusies.

Kad Tu vari ierasties pie iedzīvotājiem, lai veiktu apsekošanu?

Tautas skaitīšanu es varu uzsākt no plkst. 7.00 līdz 21.00. Ja, apmeklējot mājokli, nesastopu nevienu personu, atstāju zīmīti, kurā norādu datumu un laiku, kad ieradīšos nākamreiz. Norādu arī telefona numuru, lai varētu sazināties, ja gadījumā iedzīvotājiem nav pieņemams mans norādītais ierašanās laiks. Nesastopot mājās, iedzīvotāji laukos tiks apmeklēti divas reizes.

Ar Līgu Kjaksti tikās **Ilze Purpļeviča**

Darbs pie projektiem turpinās

31. martā ir noslēdzies Nodibinājuma „Lubāna mitrāja kompleksa fonds” projekts „Vides interpretācijas pasākumu daudzveidība – dabas un cilvēka mijiedarbība ilgtermiņā” Nr. 10-05-LL15-L413202-000005, kura mērķis ir veicināt vides interpretācijas pasākumu palielināšanu, sabiedrības iesaistīšanos tajos un uzlabot vides izglītības pieejamības kvalitāti. Tiks veicināta ekotūrisma attīstība. Par piešķirtajiem līdzekļiem tika iegādātas četras kanoe laivas, airi, glābšanas vestes, digitālā spoguļkamera, pieci velosipēdi, binokļi, kā arī iegādātas divas BIO tualetes. Viena tiks uzstādīta pie Lubāna mitrāja informācijas centra, otra – pie Lubāna ezera.

PROJEKTU LĪDZFINANŠĒ EIROPAS SAVIENĪBA

pasākumam „Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā” aktivitātei – iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana, un infrastruktūras izveide sabiedrisko aktivitāšu (tajā skaitā apmācību un interešu klubu, kultūras, vides aizsardzības, sporta un cita brīvā laika pavadīšanas aktivitāšu) dažādošanai vietējiem iedzīvotājiem un rīcībai – bērnu un jauniešu aktivitātēm un interesēm atbilstošas infrastruktūras izveide. Projekta mērķis – ar neformālās izglītības metodēm veicināt bērnu un jauniešu pilnvērtīgas brīvā laika pavadīšanas un personības pilnveidošanas iespējas, ceļot viņu pašapziņu un attīstot individuālās spējas.

Noslēdzies Biedrības sieviešu klubīņš „Rūtiņas” projekts „Izglītības un brīvā laika pavadīšanas centra izveide lauku iedzīvotājiem Ošupes pagastā”, Nr. 10-05-LL15-L413202-000003. Projekta mērķis ir aprīkot

telpas ar jaunākajām informācijas tehnoloģijām, nepieciešamo inventāru semināru, kursu, apmācību organizēšanai un brīvā laika pavadīšanai. Tika iegādāti divi stacionārie datori, datorgaldi, datorkrēsli, mūzikas centrs, printeris-kopētājs, galds, krēslis, metālistiskā tāfele.

Abi projekti finansiālu atbalstu guva no Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (90% no piešķirtās summas) un to līdzfinansēja Ošupes pagasta pārvalde (10% no kopējās summas).

Lubāna mitrāja informācijas centrā tika izstrādāts projekta pieteikums „Estrādes mūzikas studijas izveide bērniem un jauniešiem Ošupes pagastā”, kurš tiks iesniegts Madonas novada fondā izsludinātajam projektu konkursam „Madonas novada fonda darbības stratēģijas 2009. – 2013. gadam”

Lubāna mitrāja informācijas centra vadītāja **Ina Gutāne**

SKOLAS ZIŅAS

Piedalās sporta olimpiādē

30. martā Madonas sporta centrā notika starpnovadu sporta olimpiāde, kas kopā pulcēja 7. – 12. klašu komandas no Madonas, Cesvaines, Varakļānu un Lubānas novadu 18 skolām. Olimpiādi ar Madonas novada pašvaldības finansiālo atbalstu rīkoja sporta skolotāju metodiskā apvienība.

Degumnieku pamatskolu pārstāvēja divas komandas. Lai noskaidrotu sporta olimpiādes uzvarētājus, skolēniem bija jāpiedalās erudītu konkursā un jādarbojas komandā, izmantojot piepūšamo atrakciju. Individuālajās sacensībās skolēniem bija iespēja sevi pierādīt florbola metienos pa vārtiem, basketbola metienos grozā, kāpšanā pa klinšu sienu, šautriņu mešanā, lidojošā šķīvīša mešanā un citās aktivitātēs.

7.– 9. klašu grupā kausus izcīnīja Lubānas, Cesvaines un Madonas pilsētas 1. vidusskolas komandas.

Paldies skolotājām Edītei Zaubei un Aijai Ernstsbergai, kas sagatavoja un pavadīja skolēnus uz olimpiādi, pagasta pārvaldei, kas nodrošināja ar transportu! Paldies šoferītim Vilim Čoderam!

Ilvija Krēsliņa, autores foto

9. klases spēks ir komandā.

APRIL, APRIL!

1. aprīlī Degumnieku pamatskolas aktu zālē norisinājās pasākums „April, april, april”, ko organizēja un vadīja 7. klase sadarbībā ar audzinātāju Daigu Rubeni.

Parasti 1. aprīlis ir visai dīvaina diena. Tradicionāli to uzskata par Joku dienu un, nezaudējot modrību ļoti ātri var saņemt uzmundriņošu saucieni „April, april!”. Cilvēka izdomai nav robežu, tomēr 1. aprīļa joku arsenāls ir diezgan ierobežots un paredzams. Daudzi nezina kāpēc 1. aprīli dēvē par joku dienu? Dažu tradīciju, paražu un svētku izcelšanās vēsturei ir grūti izsekot. Pat zinātnieki nespēj izskaidrot to rašanos. Lai kā arī neteiktu, ka latviešiem piemīt ziemeļniekiem raksturīgā nosvērtība un nopietnība, tomēr vismaz reizi gadā ikviens no mums kaut uz brīdi aizmirst par ikdienas problēmām un cenšas izjokot radus, draugus un kolēģus.

Katrā ziņā, šajā dienā Degumnieku pamatskolā bija dzirdams vairāk smieklu un jautrības nekā ierasts, un neviens nejutās aizvainots, ja tici izjokots, bet jūta patīkamu gandarījumu.

Visas dienas garumā skolēni staigāja neierastos apģērbos un neparastā matu sakārtojumā. Bija jāveic dažādi uzdevumi – izpētīt skolas kolektīva jokošanās paradumu, iegūt vēsturisku informāciju par joku dienu, radīt izpratni par pozitīva joka labvēlīgu ietekmi uz cilvēka veselību, kā arī mācīties būt iecietīgiem un pieklājīgiem vienam pret otru jokojo.

Pasākuma laikā no skolēniem dzirdējām gan anekdotes, gan muzikālus priekš-

Jokojas 7. klase.

nesumus, gan arī varējām vērot dažādus un interesantus pārsteigumus. Jebkurš skolēns no 1. līdz 9. klasei bija aicināts piedalīties un rādīt to, kas vislabāk jokojo padodas. Mūs priecēja arī jaunākie dalībnieki no mazākajām klasēm, taču nedaudz nosvērtākā gaisotnē vērojām vecāko klašu priekšnesumus.

Priekšnesuma vērtēšanā piedalījās neatkarīgā žūrija – skolas direktore Ināra Logina un vizuālās mākslas skolotājs Māris Šķēls.

Tika vērtēti pēc šādiem kritērijiem - klases kolektīvu kopību, interesantāko apģērbu, klases kolektīva radošumu.

Par piedalīšanos pasākumā „April, april, april” žūrija katras klases priekšnesumam piešķīra nominācijas.

Žūrija uzteica visus par drosmi. Kopīga uzstāšanās vienmēr ir īpaša, radošam darbam iedvesmojoša. Prieks, ka zēniem ir drosmē pārgērbties par meitenēm, tas vi-

ņiem labi izdevās un pielika „mazu rozīnīti”, lai priekšnesums būtu smieklīgāks.

Varējām vērot, kā skolēnu sejas atspoguļojās paties prieks un gandarījums par izdevušos priekšnesumu.

Noslēgumā varējām vērot neparastu priekšnesumu, ko skatītājiem parādīja 7. klase kopā ar audzinātāju Daigu Rubeni. Priekšnesumus veidoja paši dalībnieki, un tas ietvēra vairākus deju stilus, muzikālo pavadījumu un, protams, lika pasmaidīt visiem!

Paldies pasākuma organizētājiem, vadītājiem, kā arī visiem aktīvajiem skolēniem, skolotājiem kas piedalījās un jūta līdz!

Tie bija svētki visiem, kad joku dienā jautrus mirkļus pavadījām – smieklos.

Kā vēsta paši organizatori – „Lai mazāk slimotu ir jāsmaida. Smaidīsim vairāk un neko galvā neņemsim!”

Ilviņa Krēsliņa, autores foto

Alises vaļasprieks – fotografēšana

... nav diženāka mākslinieka par dabu! Mums tikai jāpaver platāk acis, lai šo mākslu saskatītu gan ziedā, gan vēja pūsmā, gan rietošas saules starā...

Februārī Degumnieku tautas namā notika 8. klases skolnieces Alises Skurules foto personālizstāde. Lai uzzinātu tuvāk par Alises hobiju, aicināju meiteni uz sarunu.

Kad sāki fotografēt?

Sāku fotografēt pirms 3 gadiem.

Ko Tu galvenokārt fotografē?

Pamatā es fotografēju dabas skatus, dažreiz arī dzīvniekus.

Šī bija Tava talanta pirmā parāde plašākai publikai.

Personīgi es šo izstādi nemaz negribēju, bet mamma ieteica. Ilgi spītējos, tomēr beigās piekritu. Tika izstādītas apmēram 20 fotogrāfijas. Vēlos pateikt lielu paldies Degumnieku kultūras nama vadītājai Ilzei Melngaiļei un savam vizuālās mākslas skolotājam Mārim Šķēlam. Viņi sagatavoja rāmjus, kur salikt fotogrāfijas. Liels paldies viņiem!

Vai esi piedalījies arī kādā no daudzajiem foto konkursiem?

Nē. Piedalīties negribētu, jo fotografēšana man ir tikai hobijs. Fotografēju sev un

savas fotogrāfijas citiem nerādu.

Vai vari nosaukt fotogrāfus, kuru bildes Tev kaut ko nozīmē?

Jā, ir. Tas ir Mārcis Bendiks. Viņš pamatā fotografē dabas skatus. Paskatoties viņa darbus, es gūstu idejas, kā un ko fo-

tografēt.

Vai savu nākotnes profesiju vēlies saistīt ar fotografēšanu?

Nē. Tas ir tikai hobijs.

Paldies Alisei par sarunu!

Ilze Purpļeviča

**Ar dzīves krāsām pierakstītas,
Kad visas dienu lapas šķīst.
Kāds mirklis gaišs tās pulcē kopā
Un dzīves grāmatā liek siet.**

Lai stāstītu par kādu cilvēku, vajadzīgs iemesls. Šoreiz tie ir gadi, veseli 70, ko janvārī svinēja mūsu pagasta iedzīvotāja Anna Pulkstene. Šajos gados daudz redzēts, daudz piedzīvots, tāpēc bija iemesls doties pie Annas uz mājām ar skaistu nosaukumu „Upītēs”.

Annas Pulkstenes dzīves sākums meklējams Dzelzavas pusē. Vecāku Leokādijas un Jāzepa Kavarsku ģimenē izaudzināti seši bērni. No tiem trīs jau aizsaulē. Skolas gaitas uzsāktas Dzelzavas septiņgadīgajā skolā, pēc pamatizglītības iegūšanas mācības Anna turpināja Džerbene lauksaimniecības skolā, kur apguva kontrolasistentes zināšanas. Pēc skolas beigšanas darba gaitas aizveda turpat uz Dzelzavu, kur pastrādāti vien pāris gadi.

1958. gadā Anna iepazinās ar Vilis Pulksteni. Vilis, pabeidzis Kandavas sovhoztehnikumu, bija sācis darba gaitas Dzelzavā, kur meliorēja laukus un raka grāvjus. Reiz sanāca nakšņot mājās, kur dzīvoja arī staltais meliorators. Viss sācies ar to, ka viņš aizstājies priekšā durvīm un atņēmis Annai cimdu. Tā nu viņi kopā ir jau 51 gadu no tās tālās ziemīgās 19. marta dienas 1960. gadā, kad Dzelzavas ciema padomē tika noslēgta laulība.

Pirmās jaunās ģimenes mājas bija Ošupes ciema „Zemzariši”. Uz šejieni viņus kāzu dienā atveda Viļa māsa Zenta ar zirdziņu cauri baltām sniega kupenām. Interesanti, ka arī tajā gadā tāpat kā šogad, ziema ilgi negrasījās dot ceļu pavasarim.

Tika strādāts lauku brigādē, kur darbs bija smags. Skaisti pieci gadi nostrādāti interesantā darbā ar cilvēkiem Ošupes pastā. Tad sekoja desmit smagi darba gadi cūku fermā „Mētrājos”. Pirms pensijas gads nostrādāts par apkopēju Ošupes pamatskolā.

Pirmais lielākais notikums Annas un

Anna un Vilis zelta kāzās kopā ar bērniem 2010. gadā.

Viļa ģimenē bija meitas Daigas piedzimšana, bet pēc diviem gadiem piedzima dēls Aigars. Tad jaunā ģimene meklēja sev citas mājas. Par tām uz īsu brīdi kļuva dzīvoklītis Rupsalā, līdz radās iespēja pašiem tikt pie savas mājiņas „Meldros”, kur piedzima ģimenes jaunākā atvase – Sanita. Bet nu jau 39 gadus Anna un Vilis dzīvo savā mājiņā „Upītēs”, kur saimnieko zemnieku saimniecībā, audzē aitiņas, lolo un lutina ne tikai mazbērnu un mazmazbērnu, bet arī savu lutekli mīlo sunīti Zuzīti.

Gadi aizskrien un atpakaļ nenāk. Tāpat kā dzīvē – ne ik dienu saule spīd, ne ik dienu lietus līst. Prieki par ikdienas veiksmēm reizēm mijas ar pārbaudījumiem. Pa šiem gadiem gan smagi strādāts, gan spītēts slimībām.

Anna pēc rakstura ir sabiedriska, mīl apmeklēt kultūras pasākumus pagastā, labprāt dodas uz kaimiņpagastu rīkotajiem pasākumiem, kā arī reizēm mēro ceļu uz Valmieru un Daugavpili, lai noskatītos kādu teātra izrādi vai koncertu.

Annai ir iejūtīga sirds un piemīlgs

raksturs, kas katram cilvēkam dod saules siltumu, mīlestību un labestību. Un nav jau tā aiz kalniem slēpusies, tā ir tepat ģimenes pavardā, meitas Sanitas un znata Valda saskanīgās dzīves rītmā.

Tā rit jubilāres dzīve klusajās „Upīšu” mājās, bērnu aprūpētai, mazbērnu un mazmazbērnu mīlētai.

Jubilārei ir kupla ģimene. Trīs bērni – Daiga, Aigars, Sanita, visi ir precējušies, visus Dievs ir apveltījis ar bērniem. Kopā jau ir 11 mazbērni, braši un stalti puīši, lieli dejojāji,

teātra spēlētāji, sportisti Marguts, Jurģis, Egils, Linards, Nauris, Artūrs, Guntars, Roberts, trīs skaistules mazmeitas – Dairita, Renāte, Laima.

Seši mazmazbērniņi – Selīna, Jasmīna, Ralfs, Renārs, Harijs un Valters.

Parasti katru dienu kāds te ieskrien ar savu rūpi vai laba vēlējumu. Anna saka, ka kopā ar opīti ir laimīgi un var tikai priecāties par savu kuplo ģimeni. Bēdas vai prieki - visi vienmēr ir kopā.

Jubilāre vienmēr lepojusies ar ciešajām radu saitēm – abi ar opīti nākuši no lielām ģimenēm ar stabilām tradīcijām, ir lepni, ka šajā dzimtā nešķiras, ka visi cieši turas kopā, ka kopā svin svētkus, palīdz viens otram tikt pāri arī kādam smagākam brīdim.

Vēlu Annai saglabāt sirds siltumu, mazbērniem un mazbērniem nodot savu darba tikumu, pašai – katrā dienā rīta rāsas sudraboto mirdzumu, arī visam pāri labu veselību!

Ilvija Krēsliņa

Aprīlis tev dāvāt grib kaut pūpolzaru vienu,

Lai pavasara smaidā ar katru liegu pieskārienu

Tev visu garo dienu, kā spēka maize, saule līdzī iet.

„Apšukalnā” dzīvo mūsu pagasta mara jubilārs Mārtiņš Vēkšējs. Viņš dzimis un audzis tepat Jaunlubānā „Apšukalna” mājās. Mārtiņš ir otrais no trim brāļiem. Skolas gaitas pagājušas Ošupes astoņgadīgajā skolā, tad mācības turpinājās Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā. Darba gaitas sācis padomju saimniecībā „Aiviekste” par automehāniķi.

Pēc dienestā pavadītiem diviem gadiem saticis Vinetu, apprecējušies. Ir izaudzināti divi bērni – Diāna un Didzis.

Mārtiņš kādu laiku strādājis SIA „Pats-4” gaterī, pēc tam SIA „UGO” par šoferi. Bet tagad jau septiņus gadus viņš strādā Vidzemes reģiona brigādē VUGD

Lubānas postenī. Strādājot šajā darbā gadījies arī kāds kuriozs. Reiz postenī, gaidot telefona zvānu uz mācību izsaukumu, kas bija paredzēts Degumnieku skolā, saņemts izsaukums uz īstu ugunsgrēku Lubānā, ko arī izdevies veiksmīgi lokalizēt. Ja būtu aizbraukuši uz Degumniekiem, vai tas izdots?

Mārtiņa vaļasprieks ir hokeja spēlēšana. Ar šo sporta veidu viņš sācis nodarboties jau tehnikumā, tad 20 gadus bijis pārtraukums. Mārtiņš ir priecīgs, ka arī dēls Didzis nu jau sešus gadus aizrāvēs tieši ar hokeja spēlēšanu.

Par visu vairāk jubilārs vēlas realizēt dzīvē savus izvēlētos mērķus, bet Mārtiņa dzīves moto ir – trīs reizes apdomāt un tad tikai darīt.

Novēlu Mārtiņam spēku, veselību, izturību! Lai tevi vienmēr sagaida mājas ar baltajiem vizbulīšu ziediem, rasaino mauriņu un skanīgām cīruļdziesmām!

Ilvija Krēsliņa

Zvidzes baltais ārpāc – 2

Pavasara saulīte nu jau silda zemīti un ziemeļiem pienācis laiks doties prom. 19. martā bija lieliska iespēja atvadīties no ziemas pasākumā „Zvidzes baltais ārpāc – 2”, kuru organizēja z/s „Vilces” un z/s „Niedres”.

Pasākuma apmeklētājiem bija iespēja piedalīties individuālās un komandu stafetēs. Individuāli varēja sacensties „Boblejā”, kur jānobrauc no kalna un uzvarētājs bija tas, kurš aizslīdēja vistālāk. Uzvarētāji tika iedalīti trīs vecuma grupās: 7 – 10 gadu grupa – 1. vieta Keitai Kliučai, 2. vieta Renāram Akmenim, 3. vieta Betijai Kliučai un Nilam Švedovam, 11 – 18 gadu grupā – 1. vieta Jānim Šķēlam, 2. vieta Mārtiņam Dubrovskim un Elvis Mikuckim, 3. vieta Kaspāram Dubrovskim, 18 – 100 gadu grupā – 1. vieta Fjodoram Lukšam, 2. vieta Didzim Kaļinovskim, 3. vieta Artim Ormanim. Ļoti interesanti veicās komandu stafetēs. „Baltajā stafetē” komanda sastāvēja no četriem cilvēkiem un stafetē bija jāsalej ūdens māla bļodā, tad jāstumj kāds ko-

Uzvarētājkomanda „Vērši”.

mandas dalībnieks ar ķeru un ragaviņām un jāmet gumijas zābaks. 1. vietā komanda „Vērši”, 2. vietā „Lauvas”, 3. vietā „Vilces”. Nākošā stafete bija „Virve”, kurā sacentās tradicionālajā virves vilkšanā. Pieaugušo

grupā – 1. vieta „Vērši”, 2. vieta „Vilces”, pieaugušie kopā ar bērniem – 1. vieta „Nāburgi”, 2. vieta „Bārda”, bērnu grupā – 1. vieta „Lauvas”, 2. vieta „Niknie vilki”. Stafete „Labākais mežcirtējs” prasīja labu acu mēru, jo komandai bija jānozāgē no balķa 1kg smags blukītis un ne gramu vairāk vai mazāk. Komandai „Vērši” izdevās nozāgēt tieši 1kg smagu blukīti un viņi ierindojās 1. vietā, 2. vietā „Vilces” 3. vietā „Niknie vilki”. Vēl komandām bija iespēja pārbaudīt savas iemaņas celtniecībā, jo stafetē „Garākā piramīda” vajadzēja celt torni no brukšņiem. Šajā sacensībā 1. vieta „Vērši”, 2. vieta „Lauvas”, 3. vieta „Niknie vilki”. Un dienas garumā veiksmīgākā izrādījās komanda „Vērši”.

Sportistiem un atpūsties gribētājiem bija iespēja paēst siltas pusdienas un iedzert siltu tēju. Galvenā pavāra lomā bija iejuties Aivars Bilinskis, kurš bija izvērtis garšīgu zupu. Pasākums bija izdevies un bija lieliska iespēja atpūsties un jauki pavadīt laiku.

Arnita Stulpiņa
Sigitas Sprūdes foto

Oskara Kalpaka balle

12. martā, plkst. 19.30, Rīgas Latviešu biedrības namā notika Kalpaka balle, kas kļuvusi par tradicionālu pasākumu, kur vienlaikus pulcējās valsts augstākās amatpersonas, karavīri, augstskolu mācību spēki, mākslinieki, uzņēmēji un korporanti no Latvijas studentu un studenšu korporācijām. Šogad aprit deviņi gadi, kopš piecas latviešu studentu korporācijas – Lettonia, Selonija, Lettgallia, Talavija un Fraternitas Lettica kopā ar Rīgas Latviešu biedrības, Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas fonda un Nacionālo bruņoto spēku atbalstu Rīgā atjaunoja Kalpaka piemiņas balli.

Ballē bija lieliska iespēja pavadīt vakaru saviesīgā, inteligentā un patīkamā sabiedrībā, gūt jaukas emocijas un paliekošas atmiņas, vienlaikus ar ziedojumiem atbalstot kādu sabiedrības patriotisma stiprināšanai

nozīmīgu projektu. Šogad balles ziedojumu mērķis bija atbalsts Rīgas Latviešu biedrībai. Šogad, pateicoties skolotājam Edītei Zaubei, arī man bija lieliska iespēja pabūt šajā ballē, jo Madonas Valsts ģimnāzijā rakstu zinātniski pētniecisko darbu par Oskara Kalpaka piemiņas saglabāšanu.

Balle tika atklāta ar polonēzi, kur mūzikas pavadījumu spēlēja orķestris. Balles starpbrīžos bija gleznu izsole un šogad dārgākā glezna tika izsolīta par 180 Ls.

Arnita Stulpiņa
Edītes Zaubes foto

ATMIŅAS

Biju gandrīz karavīrs

Sadarbībā ar laikraksta „Lubānas Ziņas” redaktori Līgu Pētersoni un lubānieci Elmāru Sauku, šomēnes „Klānu Vēstis” sāk publicēt Degumnieku zēna Andreja Vilka atmiņu stāstījumu.

Andrejs Vilks dzimis 1927. gada 2. februārī mājās ar nosaukumu „Degumnieki”. Vēl puika būdams, Andrejs aizrāvās ar putnu pētīšanu, kas par vaļasprieku ir vēl līdz šai dienai. Viņš pats sevi dēvē par ornitologu – amatieri.

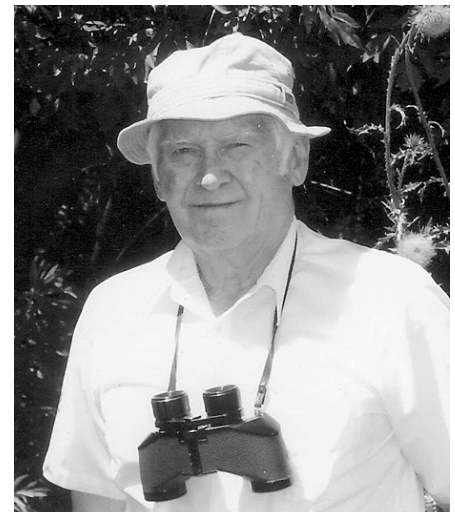
Vecumdienas Andrejs Vilks vada Kanādā meitas un mazmeitas aprūpēt.

1944. gada 7. septembra rītā atrados leņķu dzelzceļa stacijā, gaidīdams vilcienu uz Rīgu, lai, paklausot rīkojumu, pieteiktos gaisa spēku palīgdienestā. Bēgļu gaitās bija pavadīts vairāk kā mēnesis, šķērsota Vidzemes Augstiene un tagad, atvadījies no vecākiem un radiem, sēdēju te vērodams ļaudis un pār-

domādams dzīvi. Kāds vācu karavīrs tankista uniformā svilpoja šlāģeri „Ein schönes Marchen geht zu Ende und war doch so schon.” (Jauka pasaka beidzas un bija tik skaista). Man likās, ka es to varēju attiecināt uz sevi. Vienalga, vai mans līdzšinējais dzīves posms, vecāku paspārnē pavadīts, gluži bija „ein schönes Marchen”, vai ne, bet cauri tas viss bija katrā ziņā.

Rīgas vilciens pienāca ap pusdienlaiku un Rīgā ieradās vēlā pēcpusdienā, kad sāka jau krēslot. Man bija pāris adreses, kur varbūt varētu pārnakšņot. Vispirms devos uz nesen no Jelgavas izbēgušās Doktoronkuļa ģimenes dzīvokli. Tur neviens nebija mājās. Tad devos uz Rīgas onkuļa dzīvokli Ausekļa ielā. Viņš pats bija deportēts uz Sibīriju, bet tur vēl dzīvoja viņa civilsievā Austra K. Viņa, par laimi,

turpinājums 8. lpp.

Andrejs Vilks Kanādā pie Toronto
2008. gadā.

ATMIŅAS

turpinājums no 7. lpp.

bija mājās un uzņēma kā „Pazudušo Dēlu”. Izbaudīju siltu vannu un pieklājīgi paēdu.

Daudz vēlāk noskaidrojās, ka šīnī pašā laikā Rīgā bija arī mans brālis, 15. divīzijas leģionārs. Sadziedējās Jelgavas kaujās gūtos ievainojumus, viņš Rīgā gaidīja braukšanu uz Vāciju. Mūs šķīra tikai pāris kilometri un nezināšana.

Iesaukšanas komisija, ja nemaldos, darbojās Strēlnieku ielā 12. Devītajā septembrī notika pavirša medicīniskā pārbaude un pēc tam mums izsniedza pelēkzilas uniformas. Lielumu noteica pēc acumēra. Tānī ziņā man palaimējās. Daži teica, ka uniformas esot gatavotas no šķīedrstikla, varbūt bija arī. Katrā ziņā tās nebija pēc mana prāta. Nepatika sažmaugtie bikšu gali, pār galvu velkamā blūze, kam uzpleči piešūti par daudz uz priekšu, kā arī franču armijas puszābaki, kas bija ļoti zemas kvalitātes. Vienam drīz vien nokrita un pazuda papēdis.

Izsniedza arī mēteli, telteni, pudeli (Feldflasche), katliņu (Kochgeschirr), salokāmu karoti/dakšiņu (Essbesteck), maizes somu (Brotbeutel), gāzmasku un ķiveri. Mana ķivere pagādījās armijas zaļpelēkajā krāsā, ar melnbalt-sarkanu vairodziņu uz sāniem, drusku karā cietusi, bet ādas odere bija gluži jauna. Mantu glabāšanai neizsniedza kārtīgas murgursomas, bet jūrnieku maisus, kas bija gan krietni lieli, bet gaužām neērti nešanai.

Divpadsmitā septembra pēcpusdienā

12 zēniem bija iespēja pieteikties uz dienesta vietu Salaspilī. Pieteicos, nemaz nezinādams, kāda tā dienesta vieta ir. Izrādījās, ka tā bija Latviešu aviācijas leģiona Naktskaujas grupas 12 Pirmā eskadriļa (Nachtschlachtgruppe zwolf, 1. Staffel).

Vairāki gaisa izpalīgi tur jau bija priekšā, kā arī skolotājs Pauls Dedzis. Tādi skolotāji tika piekomandēti no Latvju Jaunatnes Organizācijas, pie kuras mēs it kā skaitījāmies piederīgi. Latviešu Pašpārvaldes uzskatā mēs bijām skolas puikas, civilisti, kas šur tur nepalīdzēs vācu gaisa spēkiem. Piekomandētie skolotāji it kā uzturēs saikni ar izglītību. Mums nebija paredzēts saņemt kantīnes devā smēķus un alkoholu. Kā vēlāk redzējām, viss tomēr veidojās citādi. Mūsu militārajai priekšniecībai, sevišķi vāciešiem, bija tieksme mūs uzskatīt par īstiem karavīriem un mums tur iebildumu nebija.

Tā nu mēs te, 22. barakā, bijām apmēram 20 gaisa izpalīgi no visām Latvijas malām, tikai no Latgales gan laikam ne. Viens no tiem, kas te jau bija priekšā, Kārlis E., acīmredzot gribēja uztaisīties par tādu kā varoni. Viņš tūlīt jaunatbraucējiem noprasīja vai kādi no mums ir gājuši vidusskolā. Kad daži no mums, mani ieskaitot, pacēlām rokas, tad viņš gribēja zināt kādā vidusskolā. Noskaidrojās, ka viņš pats ir gājis komercskolā, un citas vidusskolas, viņaprāt, nenozīmē neko. Viņam bija liels akordeons un arī „dzimtenes meitene”, kas šad tad

viņu apciemoja. Viņa mājas laikam bija turpat Salaspilī un varbūt arī viņa diviem draugiem. Tie nu it kā veidoja mūsu mazās sabiedrības virsslāni, bet nekādas noteikšanas par mums, „plebejiem”, viņiem nebija.

Daudz nepatīkamāks bija viens „čalis” no Latgales priekšpilsētas, kas Krievu impērijas laikā bija saucies par Maskavas priekšpilsētu un tāpēc tādus „čaļus” sauca par „moskviteriem”. Ja viņš redzēja, ka kādam ir cigaretes, vai kaut kas labāks par ēdamlietām, tad plijās virsū, līdz kamēr kaut ko dabūja. Ar vardarbību viņš nevienam nepiedraudēja, bet viņa uzplīšanās vien bija pretīga, lai viņa upuris beidzot padotos. To novērojis, es no vecāku līdzdotajām ēdamlietām nobaudīju tikai tad, kad „moskviters” nebija tuvumā.

Pēc pāris dienu ierindas apmācībām (vācu modē), mērķi šaušanas (3 šāvieni katram) un dažu citu militāru zināšanu apgūšanas, tikām norīkoti nomontēt spārnus kādai lidmašīnai, kas bija uzskrējusi uz celma lidlauka malā. Kā visas šīs eskadriļas lidmašīnas, tā bija „Arado 66” tipa, vecmodīgs divplāksnis. Mūsu darbošanos pārraudzīja eskadriļas motoristu vecākais virsniekvietnieks Kārlis Alksnis. Viņa vārds man nebija svešs, jo pirms kara viņš vadīja satiksmes lidmašīnu starp Rīgu un Liepāju un tanī sakarā kādreiz par viņu rakstīja avīzē.

(turpinājums sekos)

APSVEIKUMI/PATEICĪBA

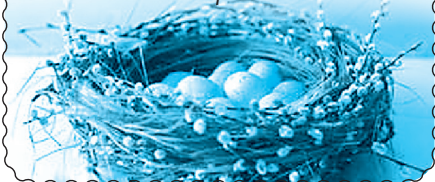
*Atnāca Lieldiena dziedādama,
Zelta zīlītes bārstīdama.*

(T. dz.)

*Sirsnīgi sveicam Degumnieku
pamatskolas kolektīvu un pa-
gasta iedzīvotājus gaišajā dabas
atmodas laikā – Lieldienās!*

*Lai ikvienam prieks ielīst
sirdīs no strazdu dziesmām un
možumu dod ik rītu kāds dārzā
uzplaucis zieds!*

*Degumnieku pamatskolas
vecāku padome*

Miļš paldies Ošupes pagasta pārvaldei, īpaši vadītājam, Madonas novada sociālajam dienestam un Ošupes pagasta sociālajai darbiniecei, kaimiņiem, radiem, draugiem un visiem mīļiem cilvēkiem, kā arī Lubānas katoļu un luterāņu draudzei par sniegto morālo un materiālo palīdzību notikušajā nelaimē.

Ritas ģimene

*Vislielākais brīnums – ir taču dzīvība,
graudā nemiens rūgstošā zemē,
majai plaukstošs bērzs,
klēpī smaidošs bērns.*

(J. Osmanis)

6. februārī **Initas Pavļukevičas** ģimenē piedzimis dēliņš **Sandījs Jānis**

13. februārī **Zanes Piļpukas** un **Ingusa Baltā** ģimenē piedzimusi meitiņa **Elīza**

26. februārī **Renātes Ķeveres** un **Jāņa Seiksta** ģimenē piedzimis dēliņš **Valters**

23. martā **Līgas Jostes** un **Kārļa Pekas** ģimenē piedzimusi meitiņa **Tīna**

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

LĪDZJŪTĪBAS

*Viss satīts nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mezģls siets,
Tā pavediens tinies no dienas dienā,
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.*

(M. Jansone)

MIRUŠI:

Valdis Mārtiņš Kalniņš
(21.10.1948. – 08.02.2011.)

Valts Polis
(04.12.1948. – 17.02.2011.)

Aleksandrs Kokars
(26.02.1929. – 14.03.2011.)

Daina Keiša
(13.06.1977. – 30.03.2011.)

Jūlija Tukiša
(27.09.1921. – 01.04.2011.)

*Tu būsi vienmēr debesis, zemē,
Tu vējā un saulē,
Tu savējo sirdīs,
Tie tevi neaizmirsīs...*

(V. Kokle-Liviņa)

Mūsu klusa līdzjūtība **Annai Balodei,** **brāļa sievu** mūžības ceļā pavadot.

Degumnieku pamatskolas kolektīvs

*Lai sapnis balts viņas dvēselī aijā.
Un klusais miers ar saviem spārnieniem
sedz.*

Patiesa līdzjūtība **Līgai Čeverei,** **māsu Dainu** zaudējot.

1985. gada izlaiduma klasesbiedri un audzinātāja